

Vážené dámy, vážení pánové,

když se dnes podíváme na českou dopravu, v řadě věcí můžeme být optimističtí. Otevírají se nové dálniční úseky, pokračuje modernizace železnice, připravují se vysokorychlostní tratě a Česká republika se postupně přibližuje infrastruktuře, kterou moderní evropská země potřebuje.

Přesto hlavní otázka dneška nezní, co chceme postavit. Na tom už většinou panuje široká shoda. Skutečná otázka zní, zda dokážeme připravovat a realizovat dopravní stavby dostatečně rychle.

Česká republika dnes nemá nedostatek strategií, plánů ani vizí. Má ale stále problém s časem. Mezi první čarou na mapě a prvním bagrem na stavbě často uplyne příliš mnoho let. A právě čas je u dopravních staveb jednou z nejdražších položek.

Proto považuji za klíčové tři věci.

První je legislativa a povolování. I proto připravujeme změny stavebního zákona, které mají pomoci tomu, aby se jednodušší a nesporné stavby neposouvaly měsíce nebo roky zbytečně po úřadech. Cílem není obejít veřejné zájmy ani rezignovat na kvalitu přípravy. Cílem je odstranit zbytečnou administrativu tam, kde nedává smysl.

Druhá věc je projektová příprava. Každý politik rád slavnostně otevírá nové stavby, ale skutečný úspěch vzniká mnoho let předtím – v kancelářích projektantů, investorů a odborných týmů. Bez kvalitně připravených projektů nelze efektivně čerpat evropské prostředky, soutěžit zakázky ani zahajovat výstavbu.

Třetí věc je stabilita. Dopravní infrastruktura není projekt jednoho volebního období. Stavby, o nichž dnes diskutujeme, budou sloužit desítky let a jejich příprava často přesahuje mandát několika vlád. O to důležitější je udržet základní shodu na strategických prioritách státu.

To platí pro dálniční síť stejně jako pro železnici. Ať už mluvíme o dokončování páteřních tahů, přeshraničních spojeních, železničních uzlech nebo vysokorychlostních tratích, všude rozhoduje kvalita přípravy, schopnost koordinace a předvídatelnost celého procesu.

Zvláštní význam má evropské propojení. Česká republika leží v samém středu kontinentu. To je obrovská výhoda, ale pouze tehdy, pokud ji dokážeme využít. Napojení na evropskou síť TEN-T proto není jen technický pojem. Je to otázka konkurenceschopnosti, investic, pracovních příležitostí i rozvoje regionů.

Doprava totiž není sama o sobě cílem. Je prostředkem. Prostředkem k ekonomickému růstu, k lepší dostupnosti služeb, k větší mobilitě lidí i firem a ve výsledku k vyšší kvalitě života.

Jsem rád, že se zde dnes setkávají zástupci státu, investorů, projektantů, stavebních firem, profesních organizací i akademické sféry. Právě spolupráce těchto aktérů rozhodne o tom, zda budeme za několik let mluvit o promarněných příležitostech, nebo o období, kdy se česká dopravní infrastruktura skutečně posunula dál.

Přeji celé konferenci úspěšný průběh, věcnou diskusi a především mnoho konkrétních podnětů, které pomohou proměnit plány ve skutečné stavby.

Děkuji za pozornost.

S přátelským pozdravem

Mgr. **Marek Novák**, MBA

Poslanec Parlamentu České republiky

Předseda Podvýboru pro ICT, AI, digitální ekonomiku a kryptoaktiva

Člen Podvýboru pro dopravu